

[John Winther]

delsministeren nu også kom med af forslaget, for det, man opfordrer til, er, at man i denne folketingsssamling træffer en beslutning, og man kunne fristes til at vende spørgsmålet om og sige: skal vi så tage det som et udtryk fra regeringens side om, at man ikke regner med i denne folketingsssamling at kunne fremkomme med et endeligt udspil? Jeg håber nej, og jeg tror også, at regeringen vil sige nej. Ja men så er uenigheden vel ikke så stor, vi er vel enige om, at der skal presses på i denne sag, og det spørgsmål, jeg stillede før, og som jeg sådan set ikke fik svar på, er: tør regeringen virkelig stå i den situation, at vi til sommer, når denne folketingsssamling er slut, må konstatere, at det altså heller ikke i 1977-78 lykkedes at få en afklaring på den fremtidige danske energipolitik?

Så vil jeg vende mig til hr. Wilhjem, som øjensynlig ikke lytter ret godt efter, hvad der bliver sagt. Jeg bekræftede i mine indledende bemærkninger, at vi var enige i regeringens målsætning med energiplanen. Denne plan indeholder, og det ved hr. Wilhjem jo udmærket godt, ud over kernekraft – men det er jo altså rent faktisk den, der er det problematiske punkt – også et spørgsmål om at nedsætte vores afhængighed af olie; den indeholder en forskning i alternative eller supplerende energikilder, eller hvad vi nu skal kalde det; den indeholder, at vi skal bruge mere kul fremover og mindre olie, og den indeholder, at vi skal gå ind i besparelsesdebatten. Alle disse ting har vi både ved denne lejlighed og ved andre lejligheder erklæret os enige i, og som det er blevet sagt – ikke af andre, men af mig, men da vi er medforlagsstillere er det vel i orden –: der kommer en debat særskilt om hele gasproblematikken, og derfor havde jeg ikke det med i mine indledende bemærkninger. Men jeg vil da gerne bekræfte over for hr. Wilhjem, at når jeg ikke tog det med, var det alene af denne årsag og ingen andre.

Men så er vi nødt til at henvende os lidt til socialistiske partier og spørge: hvad er det egentlig, man vil med fremtidens samfund? Gør det ikke noget indtryk på hr. Wilhjem, når nu fagforeningerne begynder at sige: hvis vi ikke får klaret problemet med vores fremtidige energiforsyning, hvis vi ikke får truffet den nødvendige beslutning om kernekraft, betyder det, at vi får en stigende arbejdsløs-

hed, for så lukker arbejdspladserne, når der ikke er energiforsyning til dem?

Jeg ved ikke rigtig, hvad det er, hr. Wilhjem egentlig vil. Han forestiller sig vel et samfund, hvor vi fremover – og det må jo næsten være det eneste, der så er tilovers – kun bruger de såkaldte vedvarende energikilder, som ud fra den mest optimistiske vurdering kan dække 8–10 pct. af vores fremtidige energiforsyning. For alle andre kilder – også dem, hr. Wilhjem vil acceptere – kommer rent faktisk fra udlandet, hvad enten vi taler om olie, kul eller andet, altså fra nogle af disse skrækkelige multinationale selskaber. Hr. Wilhjem kan ikke for alvor mene, at Danmark som det eneste land i verden kan klare energiforsyningen med vindmøller, bioenergi, geotermisk energi etc. Det kan simpelt hen ikke dække vores energibehov.

Handelsministeren (Ivar Nørsgaard):

Jeg havde håbet, at jeg havde udtrykt mig tydeligt nok, men jeg skal bestræbe mig én gang til.

Vi kan ikke garantere for, at vi har nogen løsning på problemet vedrørende affaldet inden udgangen af dette folketingsår. Derfor er det også klart, at hvis vi ikke har det, tør vi påtage os ansvaret for, at spørgsmålet bliver udsat til næste samling, men jeg har sagt, at vi arbejder intenst på at få løst spørgsmålet.

Jeg vil gerne tilføje, at også vi tillægger den side af sagen, som hr. Johan Phillipsen var inde på, spørgsmålet om folks frygt, en væsentlig rolle. Det er meget vigtigt, at det ikke kun er skræksikre ingeniører, som har set saltminer, der udtaler, at der bestemt ikke er noget at frygte, og at man har løst alle problemer. Det er meget vigtigt, at man finder løsninger, som også er af en sådan art, at man kan overbevise flertallet af vælgerne her i landet om, at man nu har gjort det så betryggende, at der ikke er noget at frygte. For først da vil man også kunne få en tilslutning til, at vi går i gang med disse kernekraftværker. Regeringen bestræber sig på at få en holdbar løsning. Vi arbejder intenst med det, men vi kan ikke garantere for, at det er afsluttet til sommerferien.

(Kort bemærkning).

Wilhjem (VS):